

Всичко, что ся лъщи, не е злато! Има много ябълкы извънъ гладкы и червены, а извътрѣ шюптивы!

Захванахъ и между насъ да ся мъркать тукъ тамъ хора, които кога стане дума за вѣрѣ, хулять и наричатъ всичко това калугерекы измысли, и турять природѣ-тѣ надъ всичко найотгорѣ. Кога видимъ нѣкое хубаво изображение, на пр. Рафаилево, думамы ли това изображение е направила кычица-та, (кысть), безъ да притуримъ на Рафаела? И така живописецъ Рафаель, а не кычица-та сама безъ него, е майсторъ-тѣ на онова изображение. Въ тоя примѣръ както кычица-та стои камъ Рафаела, така сѣщо и природа-та съ свои-ты чудосии стои камъ създателя на природѣ-тѣ, на цѣлый свѣтъ. Това разбира разумъ-тѣ, който въ дѣтинство-то е пробуденъ както приличя, а разумъ, който като душевно око не е развитъ въ дѣтинство-то, остая както и тѣлесно-то око зиравъ, кривоглядъ. „Отъ чловѣкъ, който не вѣрва ни Бога, ни душѣ, мене е страхъ като отъ дивъ звѣрь,“ казва единъ мъдрецъ.

2. Какъ да ся развива воля-та.

Рѣчица-та на дѣте-то не остая за всегда повита и стягнѣта въ целены-ты; на дѣте-то ся дава въ рѣчицѣ едно друго за да си играе, да пипа, да хваща, да прѣмѣта за да му наягкнѣтъ рѣчицы-ты и прѣсти-тѣ. Дѣте-то ся приучи да бара съ рѣцѣ-тѣ си и ся приготви за работѣ. Колко е потрѣбно това готвеніе, то ся познава у много хора по лѣвѣ-тѣ имъ рѣкѣ, която имъ остая като вдръвена, та не иде за никаквѣ работѣ; а то става отъ това, че съ неѣ